A person with long hair, wearing a pinkish-purple robe, stands on a rocky outcrop overlooking a river. The river flows through a lush, autumnal landscape with trees in shades of orange, red, and green. In the background, there are mountains and a large, bright sun or moon in a cloudy sky. The scene is illuminated with warm, golden light.

KRISTUS I SABBATEN

W.W. PRESCOTT

Fjellet i Tid

Opprinnelig kalt "Kristus og Sabbaten,"
skrevet av W.W. Prescott, omformatert og
fortettet av Sean Sutton,
og printet av *Father of Love Fellowship*

Opprinnelig utgitt i 1893, omformatert,
fortettet og gjenutgitt i juli 2023

For mer informasjon, eller for å få gratis bibelstudier om
dette og mange andre emner, vennligst kontakt:

Hftet er oversatt fra engelsk til norsk av Azadeh Badiie. Hftetittelen på engelsk er "Christ In The Sabbath".

De fleste oversettelsene av Bibelvers er hentet fra Bibelen Guds Ord, 2017. Noen få er hentet fra Bibelen a.v. 1611 ved Morten Gjemlestad, 2003.

Innhold

Innledning	4
Jesus Før Jesus	5
Ved den Brennende Busken.....	5
På Sinaifjellet.....	6
Som Hærfører for Herrens Hær.....	7
Hva Gjør Noe Hellig?	9
Rundt en Busk.....	9
I Ørkenen.....	9
På Sinaifjellet.....	9
I Tid.....	10
En Velsignet Tid	12
Hvorfor Velsigner Gud Noe?.....	12
Åndelig Hvile.....	13
En Dobbel Porsjon.....	16
Tegnet på Helliggjørelse.....	17
Ekstra Velsignelser: Gledelige eller Byrdefulle?.....	17
Hvem er de Sanne Kristne?	20
Vedlegg A: Fakta fra Bibelen om Sabbat og Søndag	22
40 Bibelske Fakta om Den Første Dagen i Uken.....	27
Vedlegg B: Anbefalt Lesning	31

Innledning

Dette heftet er avledet fra arbeidet til en mann ved navn W.W. Prescott, med tittelen "Kristus og Sabbaten," som han ga ut i 1893. Dette var samme år som hans medprest, A.T. Jones, begynte å undervise i et nytt og revolusjonerende syn på den bibelske sabbaten. I dag ser mange mennesker på sabbatsbudet som enten ikke bindende eller irrelevant for den moderne kristne, og antar at det var en vilkårlig pålagt lov for jødene alene, fordi Kristus er vår sabbatshvile nå. A.T. Jones og W.W. Prescott presenterte en ny måte å betrakte det fjerde budet på, som forklarer hvorfor det var et bud i utgangspunktet. Skriftene som legges frem i dette heftet viser at sabbatsbudet ikke er en vilkårlig regel for Israel, men at det i virkeligheten er et middel som Gud bruker for å utøse ekstra velsignelser over sin brud! Som det vil bli vist i dette heftet, er Kristus virkelig vår sabbatshvile, og Han gir denne åndelige forfriskningen til fastsatte tider.

MERKNAD:

Den som har laget dette heftet, har valgt flere avsnitt fra Prescotts opprinnelige arbeid for å skape det du holder i hendene. Avsnittene som er satt inn her er imidlertid omarrangert for å gjøre det lettere å forstå. På samme måte er det lagt til to skriftsteder sammen med et avsnitt fra en preken fra 1893 av Prescott, som kompilatoren syntes passet godt inn i dette arbeidet. De eneste andre endringene som er gjort, er generell formatering og mellomrom for å gjøre teksten mer lesbar. Før du fordyper deg i dette arbeidet, ber vi deg om å be Guds Ånd om å gi deg åndelig dømmekraft og veilede deg til all sannhet.

Jesus Før Jesus

Ved den Brennende Busken

Før Han ble kjød og tok bolig iblant oss, manifesterte Jesus Kristus seg på jorden. Et eksempel er beskrevet i 2. Mosebok 3:2-4:

"Herrens Engel viste seg for ham [Moses] i en flammende ild midt ut fra en tornebusk. Han så, og se, tornebusken brant med ild, men tornebusken brant ikke opp. (3) Da sa Moses: 'Jeg vil nå gå bort dit og se på dette mektige synet, hvorfor tornebusken ikke brenner opp.' (4) Da Herren så at han gikk bort for å se, kalte Gud på ham midt ut fra tornebusken og sa: 'Moses, Moses!' Han sa: 'Her er jeg.'"

To eller tre skriftsteder som leses i denne sammenhengen, vil vise at den som viste seg i den brennende busken var Jesus Kristus. Det første skriftstedet står i Apostlenes gjerninger 7:35:

"Denne Moses som de forkastet da de sa: 'Hvem har gjort deg til høvding og dommer?', er den Gud sendte til å være både høvding og befrier ved hånden til **den Engelen som åpenbarte seg for ham i tornebusken.**"

Hvem var det som fra først til sist var med Israels barn som deres veiviser, deres styrke og deres hjelper?

"og alle drakk den samme åndelige drikk. For de drakk av den åndelige Klippen som fulgte dem, og **den Klippen var Kristus.**" 1. Korinterbrev 10:4.

I det niende verset i det samme kapittelet:

"Heller ikke må vi friste Kristus, slik noen av dem gjorde, og ble drept av slanger."

Så hvem var det som Herren utfridde Israels barn ved? – Det var vår Herre Jesus Kristus. Da var det Jesus Kristus i sin guddommelighet som viste seg for Moses i den brennende busken. Ilden var bare en manifestasjon av Hans herlighet:

"Da Herrens herlighet viste seg, var det i Israels barns øyne som en fortærende ild der på toppen av fjellet." 2. Mosebok 24:17.

Så da Jesus Kristus ble manifestert i sin guddommelighet ved den brennende busken, ble Han manifestert i flammende ild.

På Sinaifjellet

Igjen ble **Kristus manifestert på Sinaifjellet**. Opptegnelsen om dette finner vi i kapitlene 19 og 20 i 2. Mosebok, og den er veldig kjent: "Sinaifjellet var fullstendig dekket av røyk, for Herren steg ned på det i ild." **Jesus Kristus i sin guddommelighet steg ned på Sinaifjellet**, og ved Hans røst ble De ti bud forkynt på nytt for folket. Denne uttalelsen kan klart bevises:

"Dette er den Moses som sa til Israels etterkommere: 'En Profet som meg vil Herren deres Gud oppreise for dere fra deres brødre. Ham skal dere høre på!' (38) Han er det som sto fram i forsamlingen i ørkenen, sammen med **Engelen som talte til ham på Sinaifjellet**, og sammen med våre fedre." Apostlenes gjerninger 7:37-38.

I Jesaja, kapittel 63, vers 9, har vi disse ordene: "**I all deres plage, ble Han plaget, og Hans nærværs Engel frelste dem.**" Les i sammenheng med det, 2. Mosebok 23:20, 21:

"Se, **Jeg sender Engelen foran deg for å bevare deg på veien** og føre deg til det stedet Jeg har gjort i stand. (21) Legg merke til Ham og lyd Hans røst... siden **Mitt navn er i Ham.**"

Sett dette sammen med Jeremia 23:6:

"**Dette er Hans navn** som Han skal kalles med: **HERREN, VÅR**

RETTFERDIGHET."

Disse skriftstedene, når de blir satt sammen, viser av seg selv, uten noen spesiell tolkning eller forklaring, at **Guds nærværs engel som gikk sammen med dem, som talte til Moses på Sinaifjellet, var vår Herre Jesus Kristus, og når Gud talte "alle disse ordene", var det Kristi røst som ble hørt.**

Som Hærfører for Herrens Hær

Etter Moses' død, ble Josva utnevnt til å lede Israels barn. De har krysset Jordan, og Jeriko, den befestede byen, ligger foran dem.

"Da Josva var ved Jeriko, skjedde det at han løftet blikket og så, og se, en Mann sto rett overfor ham med et trukket sverd i hånden sin. Josva gikk bort til Ham og sa til Ham: 'Er Du med oss eller med fiendene våre?' (14) Da sa Han: 'Nei, men Jeg er **Hærføreren for Herrens hær.** Nå er Jeg kommet.'" Josva 5:13, 14.

Hærføreren for Herrens hær var den som viste seg for Josva, og hvem er dette?

"Jeg så himmelen åpnet, og se, en hvit hest. Han som sitter på den, heter Trofast og Sannferdig, og Han både dømmer og fører krig i rettferdighet. (12) Hans øyne er som en ildslue, og på Hans hode er det mange kroner. Han har et navn skrevet, som ingen kjenner uten Ham selv. (13) Han er kledd i en kjortel dyppet i blod, og Hans navn er **Guds Ord.** (14) **Himmelens hærer**, kledd i fint lin, hvite og rene, **fulgte Ham** på hvite hester." Åpenbaringen 19:11-14.

"I begynnelsen var Ordet; og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. ... Og **Ordet ble kjøtt og tok bolig iblant oss.**" Johannes 1:1,14.

Hvem var det som ledet himmelens hærer, hærføreren for Herrens hær? – Det var Han som har navnet "Guds Ord", det vil si det var Jesus Kristus.

Siden syndens inntreden i verden, har Gud aldri manifestert seg selv direkte for denne verden, men alltid gjennom sin Sønn. Dette var en del av frelsesplanen. Kristus "tømte seg selv" slik at Faderen kunne bli åpenbart, og dermed "var Gud i Kristus og forsonet verden med seg selv." 2. Korinterbrev 5:19. **Jesus Kristus er Guds manifestasjon for verden. Alt det vi vet om Gud, lærer vi om Ham i Jesus Kristus. Kristus omtales som Guds Ord; det vil si at Han er uttrykket for Guds tanker for verden.**

Hva Gjør Noe Hellig?...

Rundt en Busk

Se igjen på opplevelsen til Moses ved den brennende busken; da Herren kalte på ham fra busken, sa Han:

"Da sa Han: 'Kom ikke nær dette stedet! Ta sandalene av føttene dine, **for stedet du står på, er hellig grunn.**'" 2. Mosebok 3:5.

Dagen før den tiden, var ikke området rundt den busken spesielt hellig grunn. Det er sant at Gud er overalt, og det er sant i den generelle forstand at alt er hellig idet alt tilhører Herren; men det spesifikke området på jorden var ikke mer hellig dagen før den hendelsen enn noen annen spesifikk del; men så snart Kristus åpenbarte seg der – som vi allerede har lært at det var Kristus ved den brennende busken – **ble det stedet hellig på grunn av Hans nærvær.**

I Ørkenen

Så, den andre hendelsen som er blitt trukket frem, er i Josvas bok, kapittel 5; da hærføreren for Herrens hær viste seg for Josva, sa Han:

"Da sa Hærføreren for Herrens hær til Josva: 'Ta sandalen av foten din, **for stedet hvor du står, er hellig.**'" Josva 5:15.

Det virker sannsynlig at dette var et sted der Josva trakk seg tilbake for å be i hemmelighet. Det er mer enn sannsynlig at han hadde besøkt dette stedet før, og ingen slike ord hadde kommet til ham; men her var den personlige tilstedeværelsen av hærføreren for Herrens hær; Kristus selv var der. **Kristi nærvær gjorde dette området hellig**, og Josva fikk befaling om å ta av seg skoene, fordi det var hellig eller helliget grunn. **Forklarelsens fjell ble kalt hellig fordi Kristus i sin guddommelighet ble manifestert der.**

På Sinaifjellet

Vi har en svært tydelig illustrasjon av dette på tidspunktet da loven ble gjentatt av Kristus på Sinaifjellet. Grenser ble satt rundt fjellet, og folket kunne ikke passere forbi dem. Før den tid, skilte ikke fjellet seg spesielt ut fra andre fjell i nærheten; men da Herren selv, Jesus Kristus, medvirkende i skapelsen, medvirkende i forløsningen, kom ned dit personlig og forkynte på nytt Guds lov for verden med sin egen røst, **gjorde Hans nærvær der fjellet hellig**. Fjellet ble avgrenset av grenselinjer som skilte det fra de andre delene av det omkringliggende landet. Det var ingen spesiell forskjell mellom den delen av landet og andre deler som omga det, bortsett fra dette, at på det spesielle fjellet steg Jesus Kristus selv ned personlig, og Hans nærvær gjorde fjellet hellig. Hvis noen trådte over grensen, inn på det fjellet som var helliggjort av Kristi nærvær, var det sikker død for vedkommende. Her var en spesiell del av landet som var helt adskilt fra det tilstøtende landet. Mennesker kunne gå rundt som vanlig, men når de kom til denne grensen, måtte de stoppe. Det var på en spesiell måte Guds land. Å gå over grensen, var å trække på hellig grunn.

I Tid

"Da sa han til dem: 'Dette er hva Herren har sagt: I morgen er det en **hellig sabbatshvile** for Herren...' 2. Mosebok 16:23.

Akkurat som tilstedeværelsen av Kristus ved den brennende busken gjorde grunnen hellig, akkurat som tilstedeværelsen av Kristus hos Josva gjorde grunnen hellig, akkurat som tilstedeværelsen av Kristus på Sinaifjellet gjorde den grunnen hellig, **på samme måte gjør tilstedeværelsen av Kristus, som gjør den syvende dagen til en hviledag, som gjør den til en sabbat, en åndelig hvile, gjør den dagen hellig.** Og akkurat som det var en bestemt del av grunnen som ble gjort hellig i alle disse andre tilfellene, akkurat slik ble en bestemt del av tiden gjort hellig. Israels barn kunne fortsette med sine egne gjøremål; de kunne gå rundt som vanlig utenfor den grensen, men den som behandlet fjellet som var avgrenset på samme måte som han behandlet andre deler av det omkringliggende landet, mistet livet.

Det er ikke mindre sant i dag at tilstedeværelsen av Jesus Kristus har gjort en bestemt del av tiden hellig, den syvende dagen, sabbaten, og derfor

sier Skriften:

"Hvis du vender din fot bort fra sabbaten, og ikke gjør som du selv vil på **Min hellige dag...**" Jesaja 58:13.

Det er ikke desto mindre sant at mennesket kan fortsette som vanlig, kan ta seg av sine vanlige gjøremål i løpet av seks dager i uken, men når han kommer til den grenselinjen som avgrenser den tiden som Kristus har gjort hellig ved sin egen tilstedeværelse i den, hvis han bevisst trår over den linjen og behandler den tiden på samme måte som han behandler annen tid, gjør han det med fare for sitt eget liv. Det er sant at "fordi dommen mot en ond gjerning ikke blir øyeblikkelig utført, derfor er menneskesønnes hjerte helt innstilt på å gjøre ondt," men dette svekker ikke konklusjonens kraft. Herren har gitt uttrykk for hva Han mener i denne saken, og Han vil "gi enhver etter hans veier og etter frukten av hans gjerninger."

Det er Kristi nærvær som gjør hellig, og Hans nærvær har blitt lagt inn i en bestemt del av tiden på en spesiell måte, og den delen av tiden har blitt avgrenset og tydelig separert fra andre deler av tiden. Når Israels barn kom opp til Sinai-grensen, visste de det. Gud lot dem ikke være i uvitenhet om grenselinjen mellom det vanlige og det hellige. Gud har ikke etterlatt oss i uvitenhet. Han har oppnevnt midler for at vi kan vite når vi kommer til den delen av tiden som Han har gjort hellig ved sin egen tilstedeværelse i den, og ved sin egen velsignelse over den. **Men på samme måte som Kristi nærvær på Sinai gjorde det fjellet hellig, på samme måte som Hans nærvær i sabbaten gjør den hellig, på samme måte gjør Kristi nærvær i individet ham hellig.** Sabbaten var utformet som en konstant påminnelse om Guds verk gjennom Kristus i forløsningen. Uten hellighet skal ingen se Herren. Vi blir befalt: "**Vær hellige, for Jeg er hellig.**" Men vi kan ikke gjøre oss selv hellige. Det er én ting som alltid gjør hellig, og det er Jesus Kristi nærvær. Når Kristus bor i våre hjerter ved troen, blir vi helliggjort ved Hans nærvær, og dette er velsignelsen ved å holde sabbaten. Det er den kristne erfaringen; det er det kristne livet. **Når Kristus bor i hjertet ved troen, gjør Han den troende hellig ved sitt nærvær.**

En Velsignet Tid

Hvorfor Velsigner Gud Noe?

"For på seks dager dannet Herren himmelen og jorden, havet og alt som er i dem, og Han hvilte på den sjuende dagen. Derfor **velsignet Herren sabbatsdagen** og helliget den." 2. Mosebok 20:11.

Den syvende dagen ble velsignet. Hva er hensikten med Guds velsignelse?

"Etter å ha oppreist sin Sønn Jesus, sendte Gud Ham først til dere **for å velsigne dere, idet enhver av dere vender om fra deres onde gjerninger.**" Apostlenes gjerninger 3:26.

Guds velsignelse blir ikke lagt på et menneske fordi han er god, men Guds velsignelse blir lagt på ham for å gjøre ham god. Det er for å vende ham bort fra hans misgjerninger. **Sabbaten er designet for nettopp dette**, fordi sabbaten er et minne om Guds kraft i Kristus. Og det er Guds kraft i Kristus som frelser fra synd. Så sabbatsvelsignelsen er velsignelsen av å bli vendt bort fra våre misgjerninger idet vi blir minnet om Guds store kraft i Jesus Kristus for å frelse fra synd. Det vil si at **sabbatsvelsignelsen er helliggjørelsens velsignelse**. Kan noen virkelig holde vår Herre Jesus Kristi sabbat med mindre han er en omvendt person? – Han kan ikke det. Det er bare en omvendt person som kan holde sabbaten, fordi sabbaten er omvendelsens velsignelse, den forløsende kraftens velsignelse, helliggjørelsens velsignelse; og bare den personen kan holde sabbaten.

Videre, velsignet Herren den syvende dagen, helliget den syvende dagen, gjorde den hellig. Vi leser i 1. Mosebok 12:2 om Abram: "Jeg skal gjøre deg til et stort folk. Jeg skal velsigne deg og gjøre ditt navn stort. Og du skal bli en velsignelse." **Velsignelsen fra Gud som blir gitt til en person eller en ting har som formål å gjøre den personen eller den tingen til en velsignelse for noen andre.** Så da Han velsignet den syvende dagen, ønsket Han at den syvende dagen skulle være en velsignelse for andre. Uansett hvor Abram gikk, var han en velsignelse for de menneskene som

han hadde kontakt med. På akkurat samme måte, uansett hvor sabbaten kommer, er det en velsignelse for dem som kjenner sabbaten. De som kjente Abram ble velsignet på grunn av sitt kjennskap til ham, fordi Gud hadde velsignet ham for å gjøre ham til en velsignelse for andre. De som er kjent med sabbaten som Gud har velsignet, tar del i velsignelsen, fordi Gud gjorde den til en velsignelse ved å legge sin velsignelse på den.

Åndelig Hvile

Ideen med sabbaten er hvile. Det er betydningen av begrepet. I 2. Mosebok, kapittel 33, finner vi at Moses ba Herren om ikke å føre ham og folket videre, med mindre Han gikk sammen med dem. Så sier Herren, i vers 14:

"Mitt nærvær skal gå med deg, og Jeg vil gi deg hvile."

Hvem var det som gikk sammen med Israels barn? – "Og de drakk av den åndelige Klippen som gikk sammen med dem, og den Klippen var Kristus." Hvem sitt nærvær var det da som skulle gi dem hvile? – Det var Kristi nærvær. Dette stemmer overens med ordene til Kristus selv, i Matteus 11:28:

"Kom til Meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og Jeg vil gi dere hvile."

Det spiller ingen rolle når det er, enten det er før Kristi første komme eller etter den tid, nærværet av Kristus gir hvile, og det er selve ideen med å holde sabbat. **Det var Kristi nærvær på dagen som var den spesielle velsignelsen på dagen. Det er Kristi nærvær i sabbaten som gjør den til en sabbatsdag, en hviledag, det vil si åndelig hvile.**

Nå legger Han seg selv inn i dagen: vi møter Ham i dagen. Legg til dette et vers som jeg finner i Apostlenes gjerninger 3:19, 20:

"Derfor, få et nytt sinn og omvend dere, så deres synder kan bli strøket ut når **fornylelsens tider kommer fra Herrens nærvær**, (20) og **Han sender Jesus Kristus**, Han som tidligere ble forkynt for dere."

Han legger sitt nærvær inn i den dagen, og det vil fornye oss, ikke fysisk, men åndelig. Det er det den er designet for, en stor åndelig fornyelse. Fornyelsens tider skal komme. **Han vil sende Jesus Kristus, og da vil det komme en fornyelse fra Herrens nærvær. Den tiden er akkurat her. Nå er tiden for fornyelse. Nå er tiden for senregnet.** Men den vil ikke komme uavhengig av ideen om Kristus. Det skjer gjennom Ham. Han mottok løftet fra Faderen. Alle disse velsignelsene kommer gjennom Ham. Nå er tiden inne som aldri før for å opphøye Kristus, for å ta imot Jesus Kristus i Hans fylde; og det er ingen annen institusjon som Gud har gitt oss som på alle måter retter vår oppmerksomhet mot Jesus Kristus enn sabbaten. Den er selve essensen av ideen om Kristus, Skaperen, - Jesus Kristus, Frelseren, - Jesus Kristus, Helliggjøreren. **Jesus Kristus fornyer oss ved sitt nærvær. Dette er ideen med sabbaten¹.**

Det er viktig å merke seg hva som ble gjort med denne dagen. I 1. Mosebok, kapittel 2, der vi har den første omtalen av sabbaten, står det: "Og på den syvende dagen hvilte Han fra hele sitt verk, som Han hadde gjort." Det er åpenbart at Skaperen av jordens ender, som aldri blir trett og aldri blir utmattet, hvilte ikke på den første syvende dagen fordi Han hadde utmattet seg selv i skapelsesverket. Kristus sa til kvinnen fra Samaria: "Gud er en Ånd, og de som tilber Ham, må tilbe Ham i Ånd og sannhet." **Ettersom Gud er ånd, må Hans hvile være åndelig hvile.** Og det er ikke en ubetydelig sak, fordi vi overser sabbatens sanne idé når vi bare oppfatter den som en dag med fysisk hvile. Hvem hvilte på den dagen? – Kristus, som var medvirkende i skapelsen, hvilte på den dagen.

Fordi Han var sliten? – Ikke på noen måte. Det var en åndelig hvile. Han hvilte og ble fornyet. Han frydet seg over å se på verkene Han hadde skapt. Det var hvilen. Sabbat betyr hvile, og ut fra selve naturen til innstiftelsen av sabbaten, betyr det åndelig hvile. Legg merke til den praktiske anvendelsen av denne ideen. **Hvis fysisk hvile er den eneste tanken bak sabbaten, kan mennesket hvile på en dag like godt som en annen.** Han kan til og med gjøre mer; han kan fordele hvilen sin på flere dager i uken, og han kan hvile i tre eller fire timer hver dag, alt etter hva som passer ham. Han kan hvile på regnfulle dager og arbeide på solfylte

1 Kompilatorens fotnote: Avsnittet ovenfor er satt inn fra en preken holdt av Prescott, som du finner i GCDB 11. februar 1893, s. 222, avsnitt 8.

dager, om han vil, hvis fysisk hvile er den eneste tanken bak sabbaten.

La det være klart at bare å avstå fra arbeid er ikke Guds idé om sabbatsholdelse. Det kan være søndagsholdelse; det kan være lørdagsholdelse; det kan være fredagsholdelse; det kan være mandagsholdelse; men det er ikke sabbatsholdelse. Det er ikke sabbatsholdelse, fordi ideen med sabbaten er åndelig hvile. Og på ingen annen måte kan sabbaten holdes i sin fulle mening enn som en åndelig hvile. Det vil derfor straks bli klart at alle teorier om sabbatsholdelse som hviler på ideen om fysisk rekreasjon, er verdiløse. Mennesket kan påtvinge avholdenhet fra arbeid, men han kan ikke påtvinge sabbatsholdelse. Et menneske kan bli tvunget til å avstå fra fysisk arbeid; han kan holdes i lediggang, men ingen kan påtvinge sabbatsholdelse. Det er helt og holdent en åndelig sak.

Det er sant at i ekte sabbatsholdelse vil det være en fullstendig opphør av unødvendig fysisk arbeid, men det er ikke i seg selv sabbatsholdelse. **Grunnen til at vi avstår fra arbeid på den syvende dagen, vår Herre Jesus Kristi sabbat, er at vi kan være frie til å betrakte Gud slik Han er manifestert for oss i Jesus Kristus.** Og hvilen fra fysisk arbeid er et ytre tegn på at vi har sluttet å synde. "For vi som har trodd, går inn til denne hvilen," og "den som har gått inn til Hans hvile, har også selv opphørt fra sine egne gjerninger, slik Gud hvilte fra sine."

Våre gjerninger er alltid syndige gjerninger. **Den som er omvendt, i hvem Guds kraft gjennom Jesus Kristus har blitt manifestert for å skape ham på ny, for å skape et nytt hjerte i ham, opphører fra sine egne gjerninger.** Hans egne gjerninger er syndige. Han opphører fra sine egne gjerninger, slik Gud gjorde fra sine. Sabbaten var et minne om at Gud i Kristus hvilte fra sitt verk. **Sabbaten er tegnet for den kristne på at han har hvilt fra sitt verk, og at Guds kraft virker i ham "både til å ville og å gjøre etter Hans gode vilje."** Når vi opphører fra våre gjerninger, som er syndige, blir vi frelst fra synd. Men det er den skapende kraften alene som kan frelse fra synd, og den skapende kraften er alltid manifestert gjennom Jesus Kristus. Og dette verket som foregår i oss er helliggjørelsens verk. **Da er sabbatens velsignelse helliggjørelsens velsignelse gjennom Guds kraft som virker gjennom Jesus Kristus.**

En Dobbel Porsjon

Men er det ikke sant at vi har Guds velsignelse og Kristi nærvær på andre dager enn sabbatsdagen? – Det er det absolutt. Men det er en forskjell mellom Guds velsignelse over mennesket og Guds velsignelse over dagen. I begynnelsen, når det ble snakket om skapelsen av mennesket, står det: "Og Gud velsignet dem." Da det kom til den syvende dagen, og Gud i Kristus hvilte fra sitt verk, velsignet Han da den syvende dagen. Nå ligger det en velsignelse over mennesket, og denne velsignelsen har fortsatt for enhver som vil ta den imot, helt frem til nåværende tid; og så er det velsignelsen over dagen, og denne velsignelsen har fortsatt over den dagen, og er der nå.

Men Gud i Kristus velsignet aldri noen annen dag. **Han velsigner mennesket hver eneste dag, men han har velsignet bare én dag, og det er den syvende dagen. Så når mennesket, som Guds velsignelse allerede hviler på, kommer til den syvende dagen, som også har en velsignelse, er det to velsignelser, og begge for mennesket. Derfor er det mulig å nyte en velsignelse på den syvende dagen i uken som ikke kan nytes på noen annen dag, fordi den ikke er der.** Når sabbaten går forbi oss, går sabbatsvelsignelsen med den. Guds velsignelse er fortsatt med oss på den første dagen i uken, Hans velsignelse forblir med oss uansett hvor vi går, Hans velsignelse forblir på sabbaten uansett hvor den går; og når den kommer tilbake til oss igjen, er velsignelsen fortsatt over den, og **den har en velsignelse i tillegg til den velsignelsen som Gud har gitt oss**. Dette er sabbatsvelsignelsen; dette er velsignelsen av sabbatsholdelse.

Men ikke bare blir det sagt at Gud i Kristus velsignet sabbatsdagen og helliget den, men Han helliggjorde den. Legg merke til hva det er som helliggjør.

"Der skal Jeg åpenbare Meg for **Israels barn**, og tabernaklet² skal være **helliget ved Min herlighet**." 2. Mosebok 29:43.

Hva er det som helliggjør? – Det er nærværet, herligheten til Gud i Kristus. Og akkurat som Kristus i tabernaklet helliggjorde det, så

2 Kompilatorens fotnote: "tabernaklet" er tilføyd av oversetterne og finnes ikke i originalteksten.

helliggjør Kristus i den troende ham.

Tegnet på Helliggjørelse

Les nå Esekiel 20:12:

"Jeg ga dem også Mine sabbater. De skulle være et tegn mellom dem og Meg, så de skulle kjenne at Jeg er Herren som helliger dem."

Eller, som en annen oversettelse lyder: "Jeg er Jehova, deres helliggjører." Og i forbindelse med dette, les 2. Mosebok 31:13:

"Og du, tal til Israels barn og si: 'Sannelig, Mine sabbater skal dere holde, for det er et tegn mellom Meg og dere i alle kommende slekter, så dere skal kjenne at Jeg er Herren som helliger dere.'"

En annen oversettelse gjengir denne setningen på denne måten: "Jeg, Jehova, helliggjør deg." Nå, hva er det sabbaten skal være et tegn på for oss, når den kommer uke etter uke? – Det er et tegn på at "Jeg, Jehova, helliggjør deg," og hver påfølgende sabbat markerer fremgangen i dette helliggjørelsesarbeidet. Vi mottar Guds velsignelse på én sabbat; den neste kommer, og hvis vi har vokst i nåde og i kunnskap om vår Herre og Frelser Jesus Kristus, er den neste sabbatsvelsignelsen en tilleggsvelsignelse. Den lærer oss mer og mer om Guds kraft i skapelsen og forløsningen. Vi legger til vår erfaring, og det er stadig et tegn på at "Jeg, Jehova, helliggjør deg," gjør deg hellig. Dermed viser det seg igjen at sabbatsvelsignelsen er helliggjørelsens velsignelse.

Ekstra Velsignelser: Gledelige eller Byrdefulle?

Gud har aldri ment at sabbaten skulle være en byrde for noen, men heller en velsignelse; og Han vil nå gjøre den til slik for alle som ærer Ham i dens overholdelse.

Vi leser om vitnesbyrdet som Faderen ga om Kristus da Han var her på jorden (Matteus 3:17): "Og se, en røst fra himmelen sa: Dette er Min

elskede Sønn, i Ham har Jeg velbehag." En annen oversettelse gir følgende versjon av denne teksten:

"Og se, en røst fra himmelen sa: **Dette er Min Sønn, Den elskede, i Ham har Jeg Min glede.**"

Les, i sammenheng med dette, profetien i Jesaja 42:1:

"Se, Min Tjener som Jeg holder oppe, Min Utvalgte, i Ham har Min sjel glede."

Dette er en profeti om Kristus. Så da Kristus kom, var vitnesbyrdet: "Dette er Min Sønn, den elskede, i Ham har Jeg Min glede." Les nå den kjente skriften i Jesaja 58:13:

"Hvis du vender din fot bort fra sabbaten, og ikke gjør som du selv vil på Min hellige dag, men du kaller sabbaten en stor glede, Herrens hellige dag for ærefull, hvis du vil ære den, og ikke følger dine egne veier, eller gjør det som er etter ditt eget behag, og ikke taler dine tomme ord, da skal du ha stor glede i Herren."

En annen oversettelse får frem ideen på en litt enklere måte, selv om den ikke endrer meningen i det hele tatt. Den sier: "Og Du ropte til sabbaten, 'En glede'." Vår versjon sier: "Og Du kalte sabbaten en glede"; denne oversettelsen sier: "Og Du ropte til sabbaten [ropte ut da sabbaten kom], 'En glede', og til Herrens hellige ropte Du også, 'Ærverdige'." Sett disse tekstene sammen. Profetien i Jesaja 42:1 taler om Kristus som Guds glede; og da Kristus kom, er det nedskrevet i Matteus 3:17, "Dette er Min Sønn, Den elskede, i Ham har Jeg Min glede." **Når sabbaten kommer, blir vi bedt om å kalle den, å rope til den når den kommer, "En glede!" Hvorfor? – Fordi Han som Herren gledet seg over, Herrens glede, sjelens glede, er i sabbaten.** Jesus Kristus er i sabbaten, så når sabbaten kommer, skal vi rope til Herrens hellige, "Ærverdige!" Det er Jehovas hellige. Og Kristus var det hellige barnet Jesus, og det er den hellige dagen fordi Kristus er der i dagen. Og **Skriften sier at hvis vi roper til sabbaten "En glede!" og til Jehovas hellige "Ærverdige!", da skal du glede deg i Herren. Hvorfor? – Fordi Herren, som er sjelens lyst, er i sabbaten.**

Og slik skal vi glede oss i Herren på Herrens dag. Det gjør sabbaten til noe herlig. På hvert trinn, når den er riktig forstått, antyder sabbaten Kristus og Hans verk for oss. På hvert punkt er det Kristus og Hans kraft; det er den skapende kraften, forpliktet til vår forløsning. Det er tegnet på Kristus for å velsigne, gi hvile, gjøre hellig og helliggjøre. Det er tegnet på Kristus, sjelens glede; det er tegnet på Kristus, Den Hellige. Det er tegnet på Kristus, som vi skal ære. Ettersom sabbaten på hvert eneste punkt antyder Kristus som Skaper, som Frelser, som Forløser, og siden vi skal ære Sønnen slik vi ærer Faderen, er det derfor umulig at noen kan ære Kristus når de bevisst vanærer Kristi dag. Av den grunn kan ingen opphøye Jesus Kristus slik som de som ærer Ham i overholdelsen av den dagen Han har velsignet og helliget. Derfor finnes det ingen måte vi kan opphøye Jesus Kristus fra først til sist, som Skaper, som Forløser, som Frelser, når vi bevisst og forsettlig tramper på den syvende dagen, den dagen som Han har velsignet og helliget.

Hvem er de Sanne Kristne?

Men straks spørres det: **Finnes det ingen andre kristne unntatt de som holder den syvende dagen? Har det ikke vært kristne i alle tider som aldri har holdt den syvende dagen? Finnes det ikke nå kristne av ethvert navn og kirkesamfunn som ikke holder den syvende dagen? – Så absolutt!** Vel, da, hva er forskjellen? Og hvorfor kalle oppmerksomhet til denne saken nå? Legg merke til dette; det er roten til hele saken. **En sann kristen er den som overgir seg til Gud; en sann kristen er den som følger alt det lyset som Gud får til å skinne på hans vei.** Vi er ansvarlige for hvordan vi bruker lyset som Gud gir oss. **Nå, når noen er en sann kristen, har han et ønske om, en vilje til å bli likedannet med Jesu Kristi liv, og enhver sannhet som blir åpenbart for ham om livet, kraften og verkene til Jesus Kristus, er det han ønsker å kjenne. Men så snart den sanne kristne mottar lys som han ikke har kjent før, og nekter å adlyde det, i samme øyeblikk opphører han å være en sann kristen. Så snart en som er en sann kristen, et Guds barn, mottar lys, ønsker han velkommen det lyset.** Hjertets disposisjon er at han må bli fullstendig likedannet med Guds bilde i Kristus. Men når lyset kommer, og han nekter å ta imot lyset, vender han seg mot Gud og er ikke lenger en sann kristen; og selv om han inntil da kan ha vært et rettferdiggjort Guds barn, når Gud åpenbarer mer lys for ham og sier til ham: "Dette er veien, vandre på den," og han sier: "Nei," akkurat da mister han sin status som et rettferdiggjort Guds barn; akkurat da stopper hans kristne erfaring, og det spiller ingen rolle om Guds invitasjon til ham er å overholde den sanne sabbaten i dens sanne betydning, eller om det er noen andre plikter som presenteres for ham.

Videre, **de menneskene som skal forberedes til Kristi komme, som skal bli forvandlet i ett nå, på et øyeblikk, som skal bli rykket opp uten å se døden, skal ha Kristi karakter fullkomment formet i seg,** slik at det kan sies om dem: "Og det ble ikke funnet svik i deres munn; for de er uten feil fremfor Guds trone." Åpenbaringen 14:5. Hva sa Pilatus om Kristus? – "Jeg finner ikke noen skyld hos ham." Hva blir sagt om folket som er klare og blir rykket opp ved Kristi andre komme? – "De er uten feil." Det vil si, de er akkurat som Kristus; Kristi karakter er fullstendig formet i dem. Men

for at dette skal være slik, må deres liv være i fullkommen harmoni med Guds karakter, fordi Kristus var en representasjon for verden av Guds karakter. Han tolket Gud for verden. Men **Guds lov er en avskrift av Guds karakter**. Den er en beskrivelse av hva Gud er, og når menneskets liv er i harmoni med Guds lov, er det da at han er uten feil; det er da han er lik Kristus. Det er derfor nødvendig at oppmerksomheten til folket som skal bli rykket opp, må bli rettet mot det faktum at ved å ignorere Herrens sabbat, er de, på det punktet, i utakt med Kristi liv, og dermed ute av harmoni med Guds karakter; og hvis de skal bli rykket opp uten å se døden, og hvis det skal sies om dem at de er uten feil fremfor Guds trone, må den karakterfeilen bli rettet opp.

Vedlegg A: Fakta fra Bibelen om Sabbat og Søndag

Hva er formålet med sabbaten? Hvem innstiftet den? Når ble den opprettet, og for hvem? Hvilken dag er den sanne sabbaten? Mange holder den første dagen i uken, eller søndag. Hvilken bibelsk autoritet har de for dette? Noen holder den syvende dagen, eller lørdag. Hvilke skriftsteder har de til for det? Her er fakta om begge dagene, slik de klart og tydelig fremgår av Guds Ord:³

1. Etter å ha arbeidet de første seks dagene i uken med å skape denne jorden, hvilte den store Gud på den syvende dagen. (1. Mosebok 2:1-3)
2. Dette stemplet denne dagen som Guds hviledag, eller sabbatsdag, ettersom sabbatsdag betyr hviledag. For å illustrere: Når en person blir født på en bestemt dag, blir den dagen hans fødselsdag. Så når Gud hvilte på den syvende dagen, ble den dagen Hans hvile- eller sabbatsdag.
3. Derfor må den syvende dagen alltid være Guds sabbatsdag. Kan du endre fødselsdagen din fra den dagen du ble født til en dag du ikke ble født? Nei. På samme måte kan du ikke endre Guds hviledag til en dag da Han ikke hvilte. Derfor er den syvende dagen fortsatt Guds sabbatsdag.
4. Skaperen velsignet den syvende dagen. (1. Mosebok 2:3)
5. Han helliget den syvende dagen. (2. Mosebok 20:11)
6. Han gjorde den til sabbatsdag i Edens hage. (1. Mosebok 2:1-3)
7. Jesus sier at den ble laget for mennesket (Markus 2:27), det vil si for menneskerasen, siden ordet "menneske" her er ubegrenset;

3 Dette er utarbeidet fra et hefte utgitt av "Review and Herald Publishing Association" omkring året 1885.

derfor også for hedningen, så vel som for jøden.

8. Den er et minnesmerke for skapelsen (2. Mosebok 20:11; 31:17). Hver gang vi hviler på den syvende dagen, slik Gud gjorde ved skapelsen, minnes vi den store hendelsen.
9. Den ble gitt til Adam, menneskerasens overhode. (Markus 2:27; 1. Mosebok 2:1-3)
10. Derfor gjennom ham, som vår representant, til alle nasjoner. (Apostlenes gjerninger 17:26)
11. Den er ikke en jødisk institusjon, for den ble opprettet 2300 år før det i det hele tatt fantes en jøde.
12. Bibelen kaller den aldri den jødiske sabbaten, men alltid "Herren din Guds sabbat." Mennesker bør være forsiktige med hvordan de stigmatiserer Guds hellige hviledag.
13. Det er tydelige referanser til sabbaten og syvdagersuken gjennom hele den patriarkalske tidsalderen. (1. Mosebok 2:1-3; 8:10, 12; 29:27, 28, osv.)
14. Den var en del av Guds lov før Sinai. (2. Mosebok 16:4, 27-29)
15. Deretter plasserte Gud den i hjertet av sin morallov (2. Mosebok 20:1-17). Hvorfor plasserte Han den der hvis den ikke var som de ni andre budene, som alle erkjenner som uforanderlige?
16. Den syvendedags-sabbaten ble befalt ved den levende Guds røst. (5. Mosebok 4:12, 13)
17. Deretter skrev Han budet med sin egen finger. (2. Mosebok 31:18)
18. Han risset det inn i den varige steinen, for å indikere dets uforgjengelige natur. (5. Mosebok 5:22)
19. Den ble hellig oppbevart i paktens ark i det aller helligste [rommet]. (5. Mosebok 10:1-5)

20. Gud forbød arbeid på sabbaten, selv i de mest travle tider. (2. Mosebok 34:21)
21. Israelittene ble ødelagt i ødemarken fordi de vanhelliget sabbaten. (Esekiel 20:12, 13)
22. Det er tegnet på den sanne Gud, hvorigjennom vi kan skjelne mellom Ham og falske guder. (Esekiel 20:20)
23. Gud lovet at Jerusalem skulle bestå for alltid hvis jødene ville holde sabbaten. (Jeremias 17:24, 25)
24. Han sendte dem i babylonsk fangenskap fordi de brøt den. (Nehemja 13:18)
25. Jerusalem ble ødelagt fordi de brøt den. (Jeremias 17:27)
26. Gud har uttalt en spesiell velsignelse over alle de hedningene som vil holde den. (Jesaja 56:6, 7)
27. Dette er en profeti som helt og holdent refererer til den kristne dispensasjonen. (Se Jesaja 56)
28. Gud har lovet å velsigne alle som holder sabbaten. (Jesaja 56:2)
29. Herren krever at vi kaller den "ærverdig" (Jesaja 58:13). Vokt dere, dere som har glede av å kalle den "den gamle jødiske sabbaten," "et trelldommens åk," osv.
30. Etter at den hellige sabbaten har blitt tråkket ned i "mange generasjoner," skal den gjenopprettes i de siste dager. (Jesaja 58:12, 13)
31. Alle de hellige profetene holdt den syvende dagen.
32. Da Guds Sønn kom, holdt Han den syvende dagen hele sitt liv (Lukas 4:16; Johannes 15:10). Dermed fulgte Han sitt Fars eksempel ved skapelsen. Skulle vi ikke være trygge ved å følge eksempelet til både Faderen og Sønnen?

33. Den syvende dagen er Herrens dag. (Se Åpenbaringen 1:10; Markus 2:28; Jesaja 58:13; 2. Mosebok 20:10)
34. Jesus var sabbatens Herre (Markus 2:28), det vil si at Han skulle elske og beskytte den, akkurat som mannen er sin kones herre, for å elske og verne om henne. (1. Peter 3:6)
35. Han forsvarte sabbaten som en barmhjertig institusjon, designet for menneskets beste. (Markus 2:23-28)
36. I stedet for å avskaffe sabbaten, lærte Han nøyе hvordan den skulle overholdes. (Matteus 12:1-13)
37. Han lærte sine disipler at de ikke skulle gjøre noe annet på sabbaten enn det som var "lovlig". (Matteus 12:12)
38. Han instruerte sine apostler om at sabbaten skulle bli vist bønnlig omtanke før ti år etter Hans oppstandelse. (Matteus 24:20)
39. De fromme kvinnene som hadde vært sammen med Jesus, holdt nøyе den syvende dagen etter Hans død. (Lukas 23:56)
40. Tretti år etter Kristi oppstandelse, kaller Den Hellige Ånd uttrykkelig den for "sabbatsdagen". (Apostlenes gjerninger 13:14)
41. Paulus, apostelen til hedningene, kalte den "sabbatsdagen" i år 45 e.Kr. (Apostlenes gjerninger 13:27). Visste ikke Paulus? Eller skal vi tro moderne lærere som hevder at den opphørte å være sabbat ved Kristi oppstandelse?
42. Lukas, den inspirerte kristne historikeren, som skrev så sent som i år 62 e.Kr., kaller den "sabbatsdagen." (Apostlenes gjerninger 13:44)
43. De ikke-jødiske konvertittene kalte den "sabbaten". (Apostlenes gjerninger 13:42)
44. På det store kristne kirkemøtet i år 49 e.Kr., i nærvær av apostlene og tusenvis av disipler, kaller Jakob den for "sabbatsdagen."

(Apostlenes gjerninger 15:21)

45. Det var vanlig å holde bønnemøter på den dagen. (Apostlenes gjerninger 16:13)
46. Paulus leste Skriftene på offentlige møter på den dagen. (Apostlenes gjerninger 17:2, 3)
47. Det var hans skikk å preke på den dagen. (Apostlenes gjerninger 17:2, 3)
48. I Apostlenes gjerninger alene finner vi referanser til at han holdt totalt 84 møter på den dagen. (Se Apostlenes gjerninger 13:14, 44; 16:13; 17:2; 18:4, 11)
49. Det var aldri noen strid mellom kristne og jøder om sabbatsdagen. Dette er bevis på at de kristne fortsatt overholdt den samme dagen som jødene gjorde.
50. I alle anklager mot Paulus, ble han aldri anklaget for å ha ignorert sabbatsdagen. Hvorfor gjorde de det ikke, hvis han ikke overholdt den?
51. Men Paulus selv erklærte eksplisitt at han hadde holdt loven. "Hverken mot jødenes lov eller mot templet eller mot keiseren har jeg forbrutt meg på noen måte" (Apostlenes gjerninger 25:8). Hvordan kunne dette være sant hvis han ikke hadde holdt sabbaten?
52. Sabbaten nevnes i Det nye testamente 59 ganger, og alltid med respekt, med samme tittel som den hadde i Det gamle testamente: "sabbatsdagen."
53. Ingen steder i Det nye testamente sies det noe om at sabbaten er blitt avskaffet, opphevet, endret eller noe lignende.⁴

⁴ Noen har pekt på Kolosserne 2:14-17 som bevis på at den syvendedags-sabbaten er blitt avskaffet, men en grundig lesning av den teksten, sammen med resten av Skriften, viser at dette ikke er tilfelle. For en analyse av denne teksten, se "Respekt for Kolosserne 2:14-17," på <https://tinyurl.com/yxbwhpbr>.

54. Gud har aldri gitt noe menneske tillatelse til å arbeide på sabbaten. Leser, med hvilken autoritet bruker du den syvende dagen til vanlig arbeid?
55. Ingen kristne i Det nye testamente, verken før eller etter oppstandelsen, gjorde noensinne vanlig arbeid på den syvende dagen. Finn ett tilfelle av den typen, og vi vil gi opp spørsmålet. Hvorfor skulle moderne kristne gjøre noe annet enn Bibelens kristne?
56. Det finnes ingen opptegnelser om at Gud noen gang har fjernet sin velsignelse eller helliggjørelse fra den syvende dagen.
57. Slik sabbaten ble holdt i Edens hage før syndefallet, vil den bli overholdt i all evighet på den nye jorden etter gjenopprettelsen. (Jesaja 66:22, 23)
58. Syvendedags-sabbaten var en viktig del av Guds lov, ettersom den kom fra Hans egen munn, og ble skrevet med Hans egen finger på steintavlene ved Sinai (Se 2. Mosebok 20). Da Jesus begynte sitt verk, erklærte Han uttrykkelig at Han ikke var kommet for å ødelegge loven. "Tro ikke at jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene." (Matteus 5:17)
59. Jesus fordømte sterkt fariseerne som hyklere fordi de lot som om de elsket Gud, samtidig som de gjorde et av De ti budene ugyldig ved sin tradisjon. Å holde søndag, er bare en menneskelig tradisjon.

40 Bibelske Fakta om Den Første Dagen i Uken

1. Det aller første som er opptegnet i Bibelen, er arbeid utført på søndag, den første dagen i uken (1. Mosebok 1:1-5). Skaperen selv gjorde dette. Hvis Gud skapte jorden på søndag, kan det være galt for oss å arbeide på søndag?
2. Gud befaler mennesker å arbeide på den første dagen i uken (2. Mosebok 20:8-11). Er det galt å adlyde Gud?

3. Ingen av patriarkene holdt den noensinne.
4. Ingen av de hellige profetene holdt den noensinne.
5. Ved Guds uttrykkelige befaling, brukte Hans hellige folk den første dagen i uken som en vanlig arbeidsdag i minst 4000 år.
6. Gud selv kaller den en "arbeidsdag". (Esekiel 46:1)
7. Gud hvilte ikke på den.
8. Han velsignet den aldri.
9. Kristus hvilte ikke på den.
10. Jesus var en snekker (Markus 6:3) og arbeidet i sitt yrke til Han var tretti år gammel. Han holdt sabbaten og jobbet seks dager i uken, som alle innrømmer. Derfor utførte Han mye hardt arbeid på søndager.
11. Apostlene arbeidet på den [dagen] i samme tidsrom.
12. Apostlene hvilte aldri på den.
13. Kristus velsignet den aldri.
14. Den er aldri blitt velsignet av noen guddommelig autoritet.
15. Den er aldri blitt helliggjort.
16. Ingen lov ble noensinne gitt for å håndheve dens overholdelse, derfor er det ingen overtredelse å arbeide på den. "Der det ikke er noen lov, er det heller ingen overtredelse." (Romerne 4:15; se også 1. Johannes 3:4)
17. Det nye testamentet forbyr ingen steder at det skal arbeides på den.
18. Det er ikke fastsatt noen straff for dens overtredelse.
19. Ingen velsignelse er lovet for dens overholdelse.

20. Det er ikke gitt noen regler for hvordan den skal overholdes. Ville dette vært tilfelle om Herren ønsket at vi skulle holde den?
21. Den blir aldri kalt den kristne sabbaten.
22. Den blir aldri kalt sabbatsdagen i det hele tatt.
23. Den kalles aldri Herrens dag.
24. Den kalles ikke engang en hviledag.
25. Ingen hellig tittel har noensinne blitt brukt om den. Hvorfor skulle vi da kalle den hellig?
26. Den kalles ganske enkelt "ukens første dag."
27. Jesus nevnte den aldri på noen som helst måte, tok aldri dens navn i sin munn, så langt som opptegnelsen viser.
28. Ordet "søndag" forekommer aldri i Bibelen i det hele tatt.
29. Hverken Gud, Kristus eller inspirerte menn sa noen gang et ord til fordel for søndag som en hellig dag.
30. Den første dagen i uken nevnes bare åtte ganger i hele Det nye testamente. (Matteus 28:1; Markus 16:2, 9; Lukas 24:1; Johannes 20:1, 19; Apostlenes gjerninger 20:7; 1. Korinterbrev 16:2)
31. Seks av disse tekstene refererer til samme første dag i uken.
32. Paulus instruerte de hellige om å ta hånd om sine verdslige anliggender på den dagen. (1. Korinterbrev 16:2)
33. I hele Det nye testamente har vi bare en opptegnelse om kun ett religiøst møte som ble holdt den dagen, og selv dette var et nattmøte. (Apostlenes gjerninger 20:5-12)
34. Det finnes ingen antydninger om at de noen gang holdt møter på den dagen før eller etter dette.

35. Det var ikke deres skikk å møtes på den dagen.
36. Det var ingen påbud om å bryte brødet på den dagen.
37. Vi har beretningen om kun ett tilfelle da dette ble gjort. (Apostlenes gjerninger 20:7)
38. Det ble gjort om natten, etter midnatt (Versene 7-11). Jesus feiret det på torsdags kveld (Lukas 22), og disiplene gjorde det noen ganger hver dag. (Apostlenes gjerninger 2:42-46)
39. Bibelen sier ingen steder at første dag i uken er til minne om Jesu oppstandelse. Dette er en menneskelig tradisjon som motstrider Guds lov (Matteus 15:1-9). Dåp er til minne om Jesu begravelse og oppstandelse. (Romerne 6:3-5)
40. Til slutt er Det nye testamente helt taus angående noen endring av sabbatsdagen eller noen hellighet for den første dagen.

Vedlegg B: Anbefalt Lesning

Hvis du har blitt velsignet av dette arbeidet og er sulten på mer, så er du heldig! Når det gjelder ressurser som kan hjelpe deg i din søken etter sannhet, har vi en rekke hefter tilgjengelige GRATIS på vår nettside: maranathamedia.com.

Lurer du på hvorfor de fleste kristne går i kirken på søndag, den første dagen i uken, i stedet for lørdag, den syvende dagen i uken? Hvis ja, er du kanskje interessert i:

- *The Sabbath Still Counts*

Dette arbeidet undersøker systematisk alle referanser til uttrykket "ukens første dag" i Det nye testamente, og avdekker dyrebare sannhetsperler idet vi ser nærmere på det greske språket gjennom hebraisk tankegang.

Hvis du er interessert i å se nærmere på den populære teksten mange bruker for å si at sabbaten ble "naglet til korset" (Kolosserbrevet 2:14-17), vil følgende arbeid være interessant:

- *Showing Respect for Colossians 2:14-17*

Jesus ønsker å velsigne oss med sitt nærvær i ekstra mål hver uke, men tenk om det finnes andre tidspunkter som Han har avsatt for å tilby oss enda mer velsignelser? Hvis du potensielt er interessert i å motta mer av Kristi Ånd, er følgende ressurser noe for deg:

- *Fountain of Blessing*
- *Living Bread from Heaven*

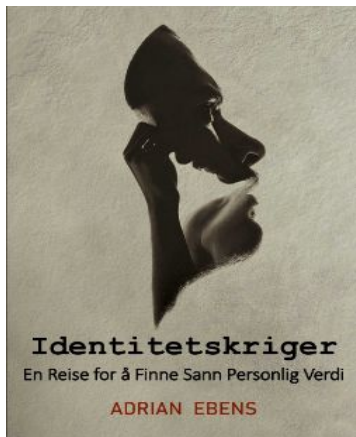
Alle heftene som er nevnt ovenfor, og flere til, er tilgjengelige på:

<https://tinyurl.com/2p83r8p8>

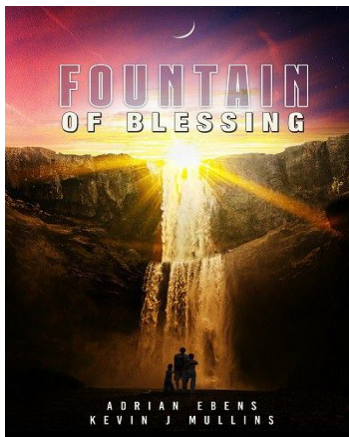
Andre bøker tilgjengelig på **fatheroflove.info**

tilgjengelig for nedlasting også som audiobøker

Identitetskriger

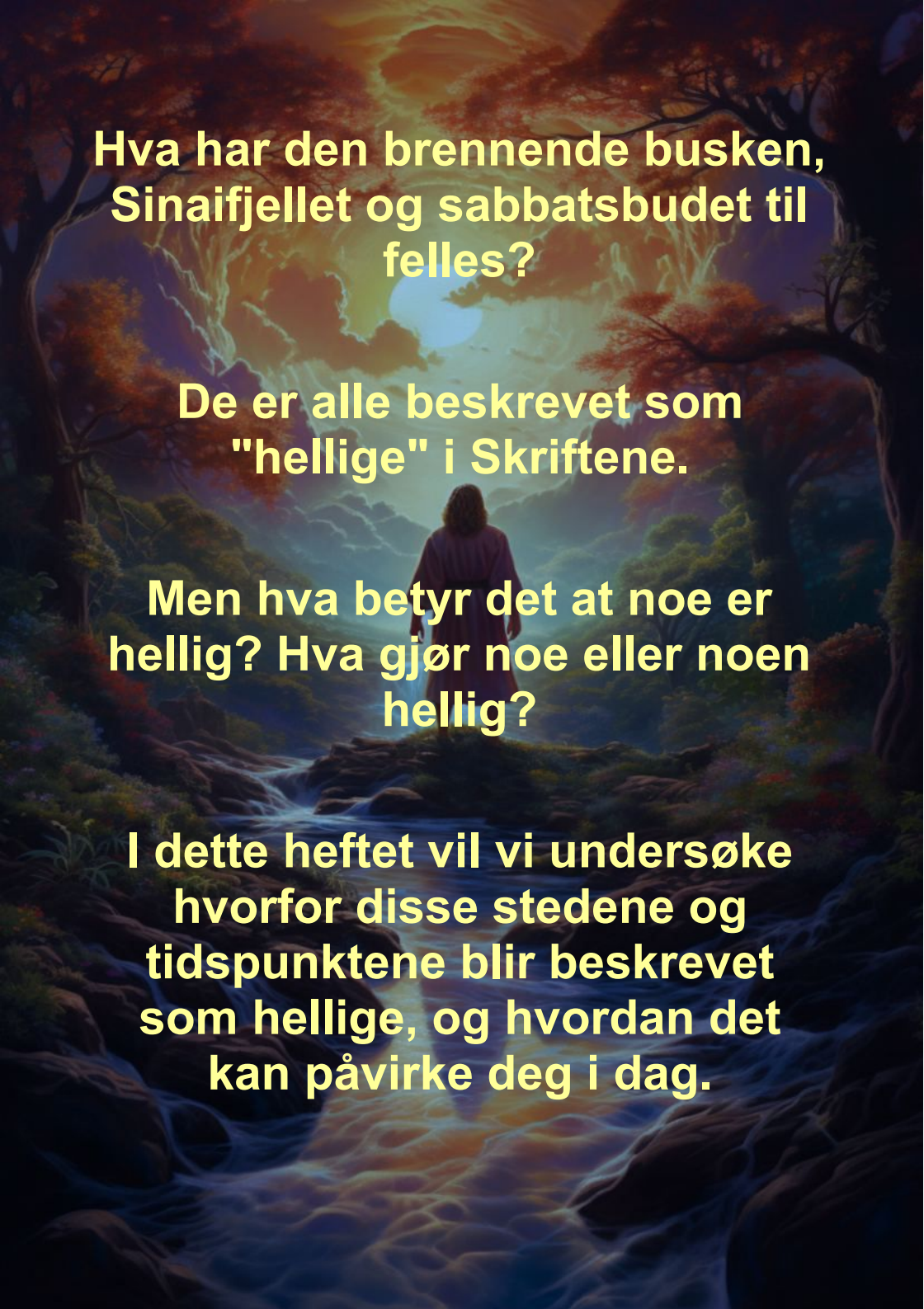
De giftige virkningene av å føle seg verdiløs stammer fra troen på utilstrekkelighet, upopularitet og ubetydelighet. Mens selvhjelps bøker ofte fremmer selvkjærlighet og bekræftelser, overser de det avgjørende behovet for å motta velsignelser. En forelderfigur eller mentor som uttaler velsignende ord, har en enorm kraft. Å høre at du er elsket av noen du respekterer og beundrer, er en uerstattelig opplevelse. Dessverre er mange blendet av Satans innflytelse og søker bekræftelse andre steder og blir døve for Faderens vidunderlige ord: at du er Hans elskede barn.

Fountain of Blessing

Vår Far kaller oss til en dypere sabbatsopplevelse. Vi blir kalt til alle åndelige velsignelser i Kristus Jesus som Abrahams barn (Galaterbrevet 3:27-29). Jesus sier til oss: "Se, Jeg står for døren og banker på," og Han banker på den fastsatte tiden. Vil du åpne opp for Ham og spise sammen med Ham?

En flott oppfølger til dette heftet du har i hendene.

A person with long hair, wearing a purple robe, stands on a rocky outcrop overlooking a river. The scene is set in a forest with trees that have autumn-colored leaves. The sky is filled with a bright, glowing light, possibly a full moon or a bright sun, creating a mystical atmosphere. The overall color palette is dominated by purples, blues, and oranges.

**Hva har den brennende busken,
Sinaifjellet og sabbatsbudet til
felles?**

**De er alle beskrevet som
"hellige" i Skriftene.**

**Men hva betyr det at noe er
hellig? Hva gjør noe eller noen
hellig?**

**I dette heftet vil vi undersøke
hvorfor disse stedene og
tidspunktene blir beskrevet
som hellige, og hvordan det
kan påvirke deg i dag.**